

Ενδέκατο Μήνυμα

**Η Ουσιαστική Σημασία
της Διακονίας του Έσδρα και της Ηγεσίας του Νεεμιά—
να Οικοδομούμε την Εκκλησία,
ως Οίκο του Θεού, και τη Βασιλεία του Θεού
με το να Ζούμε και να Κατεργαζόμαστε τη Νέα Ιερουσαλήμ**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Απ 21:2, 9-11, 18, 22:1

- I. Η ουσιαστική σημασία της διακονίας του Έσδρα βρίσκεται στις λέξεις «εξαγνισμός», «παιδεία» και «ανασυγκρότηση». Η ουσιαστική σημασία της ηγεσίας του Νεεμιά βρίσκεται στις λέξεις «διαχωρισμός», «προστασία» και «έκφραση». Χρειάζεται να συνεργαστούμε με τον Κύριο στην ουράνια διακονία Του, ώστε να οικοδομούμε την εκκλησία, ως οίκο του Θεού, και τη βασιλεία του Θεού με το να ζούμε και να κατεργαζόμαστε τη Νέα Ιερουσαλήμ, σύμφωνα με αυτή την ουσιαστική σημασία— Α΄ Βασ 8:48, Ψλ 48:1-2, Α΄ Τιμ 3:15, Εφ 2:21-22.**
- II. Το να ζούμε και να υπηρετούμε τον Θεό, σύμφωνα με το όραμα της εποχής στη διακονία της εποχής, σημαίνει να ζούμε και να κατεργαζόμαστε τη Νέα Ιερουσαλήμ: «η εσωτερική δομή τού τείχους της ήταν ίασπις· και η πόλη ήταν από καθαρό χρυσάφι, όμοια με καθαρό γυαλί»—Απ 21:18, Πραξ 26:19, 22:15, Απ 21:2, 9-11:**
- A. Το ότι η πόλη είναι από καθαρό χρυσάφι, όμοια με καθαρό γυαλί, χαρακτηρίζει την ανάγκη μας για εξαγνισμό με τον Θεό στην άγια φύση Του, καθώς και για διαφωτισμό μέσω της παιδείας, εφαρμόζοντας τις διδασκαλίες της Αγίας Γραφής στο νου μας, για την ανακαίνιση και τον διαφωτισμό του νου. Έτσι, θα καθαριστούμε με τις σκέψεις, τους συλλογισμούς και τις οδούς του Θεού—βλ. Μτ 5:8, Εφ 4:23, Ιω 17:17.
- B. Το οικοδομικό έργο είναι το ξεχωριστό έργο του Θεού για την ανασυγκρότησή μας με τον Τριαδικό Θεό, ώστε να μπορέσουμε να ανοικοδομηθούμε με Αυτόν και να Τον διακονήσουμε στους άλλους. Ως εκ τούτου, ο Θεός θα οικοδομείται στην ύπαρξή τους, για να γίνουν (καινούργια) όντα στη Νέα Ιερουσαλήμ—Α΄ Κορ 3:9, 12, Εφ 3:16-19, Απ 3:12, Ασμ 6:4, Εβρ 11:10.
- Γ. Η πόλη με το τείχος της χαρακτηρίζει τη Νέα Ιερουσαλήμ, ως την αιώνια βασιλεία του Θεού, υπό την ηγεσία του Θεού, για τον διαχωρισμό του λαού του Θεού και την προστασία του συμφέροντος του Θεού—Νε 4:17, Εφ 5:26.
- Δ. Το γεγονός ότι το τείχος της πόλης είναι ίασπις (η ζωή του Θεού με τον πλούτο της) και η πόλη είναι από χρυσάφι (θεία φύση του Θεού) αποκαλύπτει ότι η αιώνια οικονομία του Θεού είναι για να μας κάνει όμοιους με Αυτόν στη ζωή και τη φύση, αλλά όχι στη Θεότητα, για τη μοναδική Του έκφραση—Γεν 1:26, Ιω 10:10β, Β΄ Πε 1:4, Απ 4:3, 21:10-11, 18.
- III. Το να ζούμε και να κατεργαζόμαστε τη Νέα Ιερουσαλήμ σημαίνει να ζούμε και να υπηρετούμε κατά την ουσιαστική σημασία της διακονίας του Έσδρα και της ηγεσίας του Νεεμιά:**
- A. Πρέπει να παραμένουμε στη διαδικασία του εξαγνισμού από κάθε ανάμιξη, λαμβάνοντας τον Κύριο και το συμφέρον της αιώνιας οικονομίας Του ως τον μοναδικό μας στόχο—Εσδ 9:2, Μτ 5:8, Α΄ Τιμ 3:9, Β΄ Κορ 6:4α, 6, Λκ 9:54-55, Εβρ 4:12, Α΄ Βασ 8:48:
1. Μπορούμε να εξαγνιστούμε μέσω της διαδικασίας του διαφωτισμού, της έκθεσης και της κρίσης του Θεού, δια του τερματισμού και της εξάλειψης του σταυρού, με τον καθαρισμό και το ξέπλυμα του αίματος, και μέσω της ροής και του διαποτισμού του Πνεύματος—Ψλ 139:23-24, 51:7, 10, Απ 22:1.

2. Μπορούμε να εξαγνιστούμε μέσω της διαδικασίας καθαρισμού με το νερό της ζωής στον αγνό λόγο του Θεού. Όσο περισσότερο μένει κάποιος στον Λόγο του Θεού, τόσο πιο αγνός γίνεται—Ψλ 12:6, 119:9, 140, Εφ 5:26, Ησ 55:8-11.
 3. Το Λευιτικό 19:19 αποκαλύπτει ότι ο Θεός θέλει το κάθε πράγμα να είναι σύμφωνα με το είδος του, χωρίς καμία ανάμιξη—Απ 17:3-6, Δτ 22:5, 9-11, βλ. Γεν 1:11, 21, 24-26, 2:7-9:
 - α. Το να κάνουμε τα κτήνη να βατεύονται χωρίς ανάμιξη υποδηλώνει ότι η ζωή δεν επιτρέπεται να αναμειχθεί. Όσοι ζουν δια της ζωής του Θεού δεν πρέπει να ζουν δια της σάρκας—βλ. Γαλ 5:16.
 - β. Η σπορά των σπόρων χωρίς ανάμιξη υποδηλώνει ότι, στη διακονία του λόγου, μόνο ένα είδος σπόρου, ένα είδος διδασκαλίας, πρέπει να σπέρνεται—η μοναδική διδασκαλία της αιώνιας οικονομίας του Θεού—Δτ 22:9, Α΄ Τιμ 1:3-4, 6:3.
 - γ. Το να φτιάχνουμε ένδυμα χωρίς ανάμιξη υλικών υποδηλώνει ότι η διαγωγή μας δεν επιτρέπεται να αναμειχθεί. Όσοι ζουν τη ζωή της Καινής Διαθήκης δεν πρέπει να ζουν σύμφωνα με τα διατάγματα της Παλαιάς Διαθήκης (Γαλ 2:19-20, 5:1-6), και όσοι ανήκουν στον Κύριο δεν πρέπει να ζουν σύμφωνα με τα έθιμα των Εθνικών (Λευ 20:23, 18:3, βλ. Εφ 4:17, Ρωμ 12:2α).
 4. Η Α΄ Πέτρου 1:22 λέει, «Αφού, λοιπόν, καθαρίσατε τις ψυχές σας με την υπακοή τής αλήθειας διαμέσου τού Πνεύματος, προς ανυπόκριτη φιλαδελφία, αγαπήστε ένθερμα ο ένας τον άλλον, από καθαρή καρδιά»:
 - α. Αυτό σημαίνει ότι το να εξαγνιστεί η ψυχή μας (ο νους, το συναίσθημα και η θέληση) είναι να απαλλαχτεί απ' όλα τα πράγματα πέραν του Θεού, καθώς και να προσηλωθεί στον Θεό ως το ξεχωριστό Ων και τον μοναδικό στόχο (Α΄ Κορ 2:9-10, Β΄ Θεσ 3:5). Όταν είμαστε υπάκουοι στην αλήθεια, που είναι το περιεχόμενο και η πραγματικότητα της πίστης μας στον Χριστό (Β΄ Τιμ 4:7, Τιτ 1:1), όλη μας η ψυχή είναι συγκεντρωμένη στον Θεό και, ως εκ τούτου, εξαγνίζεται απ' όλα τα άλλα πέραν του Θεού.
 - β. Δεδομένου ότι ο εξαγνισμός της ψυχής μας κάνει όλη μας την ύπαρξη να είναι συγκεντρωμένη στον Θεό, ώστε να Τον αγαπάμε με όλη την καρδιά μας, με όλη την ψυχή μας, και με όλη τη διάνοιά μας (Μκ 12:30), αυτός ο εξαγνισμός έχει ως αποτέλεσμα την ανυπόκριτη φιλαδελφία, καθώς αγαπάμε ένθερμα όσους αγαπά ο Θεός (Ιω 13:5, 14-17, 34-35, Β΄ Πε 1:5, 7, Ρωμ 12:9-11, βλ. Β΄ Τιμ 1:6-7, Α΄ Θεσ 3:12, 4:9-10, Εβρ 13:1, Α΄ Ιω 2:5-8, 3:11, 23, 4:7-8, 16-21).
- B. Πρέπει να είμαστε εκπαιδευμένοι για να καταρτίζουμε τους άλλους με την αλήθεια για τη μαρτυρία του Θεού, για τη συλλογική Του έκφραση—Β΄ Τιμ 2:2, Α΄ Τιμ 3:15-16, 6:3, Α΄ Κορ 14:31:
1. Τα δώδεκα θεμέλια της αγίας πόλης, της Νέας Ιερουσαλήμ, θα φέρουν τα ονόματα των δώδεκα αποστόλων του Αμνού, υποδεικνύοντας ότι η Νέα Ιερουσαλήμ θα είναι οικοδομημένη σύμφωνα με τη διδασκαλία των αποστόλων, την υγιή διδασκαλία της οικονομίας του Θεού—Απ 21:14, Πραξ 2:42, Β΄ Τιμ 1:15, Τιτ 1:9, Β΄ Τιμ 2:2.
 2. Ο Έσδρας ήταν καταρτισμένος με τον νόμο του Θεού, ο οποίος συνδέεται με την οικονομία του Θεού. Ο νόμος είναι τύπος του Χριστού, που είναι ο Λόγος του Θεού, η μαρτυρία Του, η απεικόνιση και η έκφρασή Του—Εξ 16:34, 34:28, βλ. Απ 1:2.
 3. Ερχόμενοι στον Χριστό, που είναι ο ζωντανός Λόγος στον γραπτό Λόγο, ο Χριστός γίνεται ο Λόγος που εφαρμόζεται σε μας, ώστε να είμαστε εμπνευσμένοι απ' Αυτόν για να γίνουμε η μαρτυρία του Ιησού—Ιω 1:1, Απ 19:13, Ιω 5:39-40, 6:63, Απ 1:2, 10-11.

4. Μένοντας στη μοναδική διακονία της διδασκαλίας στην οικονομία του Θεού, μπορούμε να κατανοήσουμε την ουσιαστική σημασία του Λόγου, ώστε να γεμίσουμε με το φως της ζωής—Νε 8:8, 13, Μτ 4:12-16, Ιω 1:4-5.
 5. Πρέπει να μάθουμε να χρησιμοποιούμε τη νέα γλώσσα, την «Ιουδαϊκή γλώσσα», στον νέο πολιτισμό, τον πολιτισμό του Θεανθρώπου στον καινούργιο άνθρωπο—Νε 13:23-24.
- Γ. Χρειάζεται να ανασυγκροτηθούμε με τη χάρη, η οποία είναι ο επεξεργασμένος Τριαδικός Θεός, που γίνεται η ζωή και το παν για μας—Α΄ Πε 5:10, Β΄ Κορ 13:13, Εβρ 10:29:
1. Οι δώδεκα απόστολοι αντιπροσωπεύουν τη χάρη της Καινής Διαθήκης, υποδεικνύοντας ότι η χάρη είναι η πηγή, το στοιχείο και το μέσο για την παραγωγή της Νέας Ιερουσαλήμ—Απ 21:14.
 2. Χρειάζεται να συγκροτούμαστε με χάρη επάνω σε χάρη, να κοπιάζουμε δια της χάριτος, να παρέχουμε τη χάρη, και να διακονούμε τον λόγο της χάριτος—Ιω 1:16, Α΄ Κορ 15:10, Α΄ Πε 4:10, Πραξ 20:32.
 3. Η Νέα Ιερουσαλήμ οικοδομείται καθώς ο Θεός συγκροτείται μέσα στον άνθρωπο, ώστε να κάνει τον άνθρωπο όμοιο με Αυτόν στη ζωή και τη φύση, αλλά όχι στη Θεότητα. Έτσι, ο Θεός και ο άνθρωπος θα γίνουν μια συλλογική οντότητα και ένα συλλογικό κατοικητήριο—Απ 21:2-3, 10-11, 18-22.
 4. Πρέπει να κάνουμε μόνο ένα έργο, που είναι το έργο της Νέας Ιερουσαλήμ. Χρειάζεται να είμαστε ένα με τον Θεό, που λειτουργεί εσωτερικά, ενόσω συνεχίζει να φέρνει τους εκλεκτούς Του μέσα από τα κύρια βήματα της οργανικής Του σωτηρίας—την αναγέννηση, τον αγιασμό, την ανακαίνιση, τη μεταμόρφωση και τη συμμόρφωση μέχρι τον δοξασμό.
 5. Με αυτόν τον τρόπο ανεβαίνουμε επίπεδο συνεχώς μέχρι να φτάσουμε στο ύψιστο σημείο, όπου γινόμαστε όμοιοι (με Αυτόν). Εκεί δεν θα υπάρχει πλέον σάρκα ούτε φυσική ύπαρξη. Όλοι θα είναι εν πνεύματι, θα είναι όντα της Νέας Ιερουσαλήμ. Αυτό θα είναι το αποκορύφωμα του έργου του Θεού, καθώς εμείς θα είμαστε οι συνεργάτες Του—Ιω 5:17, Φιλ 2:13, Απ 4:3, 21:11, Α΄ Κορ 3:9, 12, Β΄ Κορ 6:1, Α΄ Θεσ 3:2.
 6. «Ο επεξεργασμένος και ολοκληρωμένος Τριαδικός Θεός, σύμφωνα με την ευδοκία της ευαρέσκειάς Του, και κατά την ύψιστη πρόθεση στην οικονομία Του, οικοδομείται στον εκλεκτό λαό Του και οικοδομεί τον εκλεκτό Του λαό στον εαυτό Του. Έτσι, θα μπορέσει να αποκτήσει μια οντότητα εν Χριστώ, την ανάμιξη της θειότητας με την ανθρωπότητα, ώστε να είναι ο οργανισμός Του, το Σώμα του Χριστού, που είναι η αιώνια έκφρασή Του και η συγκατοίκηση του λυτρωτή Θεού με τον λυτρωμένο άνθρωπο. Η τελική ολοκλήρωση της θαυμάσιας δομής αυτού του θησαυρού θα είναι η Νέα Ιερουσαλήμ στην αιωνιότητα»—Ουίτνες Λη.
- Δ. Χρειάζεται να είμαστε εντελώς διαχωρισμένοι για τον Θεό, πλήρως διαποτισμένοι από τον Θεό, ζώντας μια άγια ζωή για την εκκλησιαστική ζωή, ώστε να γίνουμε αυτή η άγια πόλη—Απ 21:2, Β΄ Πε 1:4:
1. Η ανακαίνιση του νου και η επακόλουθη μεταμόρφωσή μας, μας διαχωρίζει και μας σώζει από τη φύση και τη διαβίωση, η οποία είναι εμποτισμένη με το στοιχείο του κόσμου—Απ 21:12α, Ρωμ 8:5-6, 12:2, 5-11, Εφ 4:23.
 2. Με το να ζούμε στο πνεύμα μας και να τρεφόμεστε με τον Χριστό ως το κρυμμένο μάννα, μπορούμε να υπερνικάμε τον κόσμο για να γίνουμε το οικοδόμημα του Θεού—Α΄ Ιω 5:4, 18-19, 21, Απ 2:12-17, βλ. Ιω 14:30.

3. Πρέπει να διαχωριστούμε πλήρως από τον ειδωλολατρικό κόσμο της Βαβυλώνας, η οποία χαρακτηρίζεται από την ανομία των επιχειρήσεων και το εμπόριο, που περιλαμβάνει την απληστία, τον δόλο και την αγάπη για το χρήμα. Στην χριστιανική μας ζωή δεν πρέπει να υπάρχει αγάπη για το χρήμα, και στο χριστιανικό μας έργο δεν πρέπει να εμπλέκονται κερδοφόρες συναλλαγές—Ζαχ 5:5-11, Α΄ Τιμ 3:3, 8, 6:5-10, Πραξ 11:29-30, 20:33-34, Β΄ Τιμ 3:2-4, Εβρ 13:5, Β΄ Κορ 2:17, 12:15, βλ. Β΄ Βασ 5:15-27:
 - α. Ο Σατανάς είναι σαν επιχειρηματίας και έμπορος, ενώ οι συλλογισμοί του είναι σύμφωνα με την εμπορική του αντίληψη, η οποία είναι σε αντίθεση με τον σκοπό του Θεού στη δημιουργία του ανθρώπου—Ιεζ 28:16, 18, Ιωβ 1:9, βλ. Φιλ 3:7-8, Γεν 1:26.
 - β. Από τιςπραμάτειες που πουλιόντουσαν στη Βαβυλώνα, οι πρώτες ήταν από χρυσάφι ενώ οι τελευταίες ήταν ψυχές ανθρώπων. Οι «ψυχές ανθρώπων» (στην Αποκάλυψη 18:13) αναφέρονται σε ανθρώπους που πουλάνε τον εαυτό τους για μια θέση εργασίας—Απ 18:12-13, βλ. Β΄ Πε 2:3, 15.
 - γ. Αυτό δεν απεικονίζει μόνο την επερχόμενη Βαβυλώνα, αλλά και τον σημερινό κόσμο. Οι άνθρωποι πουλάνε την ψυχή τους, τη ζωή τους, δηλαδή τον ίδιο τους τον εαυτό, για το επάγγελμά τους, παραμελώντας τον Θεό και τον αιώνιο προορισμό τους—βλ. Λκ 12:13-21.
 - δ. Η κυριαρχία του Θεού θα κάνει την ανομία των επιχειρήσεων, που ο λαός του Ισραήλ είχε υιοθετήσει από τους Βαβυλώνιους κατά την αιχμαλωσία τους, να επιστρέψει στη Βαβυλώνα (τη γη του Σενναάρ)—Ζαχ 5:10-11, Γεν 11:2, 9.
- Ε. Πρέπει να οικοδομήσουμε το τείχος για να προστατεύσουμε την εκκλησία ως τον οίκο του Θεού:
 1. Μπορούμε να οικοδομήσουμε το τείχος δια του νικητήριου αίματος του Αμνού, που εφαρμόζεται σε μας μέσω της μετάνοιάς μας, της εξομολόγησης των αμαρτιών μας, καθώς ζητάμε απ' τον Θεό την κάθαρση—Απ 12:11, Ψλ 51:18.
 2. Πρέπει να ποιμαίνουμε το ποίμνιο του Θεού με το να ηχούμε τη σάλπιγγα της μοναδικής διακονίας της Καινής Διαθήκης, διακηρύσσοντας στο ποίμνιο τη βουλή του Θεού. Έτσι, θα εκπληρώσουμε τον λόγο του Θεού με την προστατευτική προειδοποίηση του Κυρίου και την υγιή διδασκαλία, ώστε να μπορέσουν να παραστούν τέλειοι, ώριμοι άνθρωποι, εν Χριστώ—Α΄ Κορ 14:8, Εφ 4:11, Πραξ 20:26-35, Ιεζ 33:1-11, 34:25, Κολ 1:24-29.
 3. Πρέπει να οικοδομήσουμε το τείχος για να προστατεύσουμε την εκκλησία, δίνοντας μάχη μέσα στο Σώμα—Ρωμ 16:20:
 - α. Το Σώμα φοράει ολόκληρη την πανοπλία του Θεού και προσφέρει προστασία σε κάθε μέλος. Πρέπει να αναζητούμε τη βουλή και την κάλυψη του Σώματος για να λάβουμε την προστασία και την ασφάλεια του Σώματος—Εφ 6:10-20, Μτ 16:18, Πραξ 21:4, 11-12.
 - β. Ο πνευματικός πόλεμος είναι σύμφωνα με αυτήν την αρχή: «ένας διώχνει 1.000, ενώ δύο τρέπουν σε φυγή μυριάδες»—Δτ 32:30, Εκ 4:9-12, Εξ 17:11-13.
 4. Πρέπει να οικοδομήσουμε το τείχος για να προστατεύσουμε τα πλούτη της θείας φύσης του Θεού επί της γης και τα επιτεύγματα της ολοκλήρωσής Του—βλ. Ιω 1:12-13. Ησ 9:6, Α΄ Κορ 15:45β, Β΄ Κορ 3:17, 4:5, Κολ 1:18, Πραξ 2:36, 5:31, Εβρ 4:14, 9:15, 7:22, 8:2, Α΄ Ιω 2:1, Ιω 15:26, Ρωμ 8:34, 26.
- ΣΤ. Χρειάζεται να ζούμε δια του Χριστού και να ζούμε τον Χριστό, μεγαλώνοντάς Τον έτσι ώστε να μπορέσουμε να οικοδομήσουμε την εκκλησία ως την έκφραση του Θεού—Εξ 40:34-35, Α΄ Βασ 8:1-11, Ρωμ 13:14, 12, Α΄ Κορ 3:16-17, Φιλ 1:19-21α, Απ 21:3, 22, 10-11:

1. Το τείχος της πόλης είναι για την έκφραση του Θεού. Συνεπώς, το να «οικοδομήσουμε το τείχος» (Νε 2:17) σημαίνει να οικοδομήσουμε την εκκλησία ως την έκφραση του Θεού (Μτ 16:18, Εφ 2:20-22, 4:11-16, Α΄ Κορ 3:9-17, Απ 4:3, 21:11, 18-19).
2. Σήμερα στην ανάκτησή Του, ο Κύριος εργάζεται για να αποκαταστήσει τη φυσιολογική Του κατάσταση μέσα στην κατάλληλη εκκλησία, που αποτελεί την έκφρασή Του—Εφ 3:16-21, Απ 4:3, 21:11, 18-19.
3. Προκειμένου να εκφράζουμε τον Θεό, χρειάζεται να σωθούμε από τη φυσική μας προδιάθεση και απ' την αυταρέσκειά μας, ζώντας μια αναμιγμένη ζωή με τη Θεία Τριάδα στη ζωή συγκερασμού ολόκληρου του Σώματος του Χριστού—Ρωμ 5:10, Λευ 2:4-5, Α΄ Κορ 12:24-25.
4. Προκειμένου να εκφράζουμε τον Θεό, χρειάζεται να αγιαζόμαστε καθημερινά και να ανακαινιζόμαστε μέσω του καθαρισμού με το λουτρό του νερού στον λόγο Του, ώστε να παραστήσουμε στον Χριστό, που είναι ο Νυμφίος μας, σαν μια αγνή, ένδοξη νύφη, που θα εκφράζει τον Θεό—Α΄ Κορ 12:24, Εφ 5:26-27.